

Moje najväčšie šťastie

Aj vy si kladiete otázku čo je vaše najväčšie šťastie? A taktiež si na ňu neviete priamo odpovedať? Neviete, či sú to záľuby, rodina, priatelia alebo dokonca váš bicykel? „Nevadí“. Môžete sa nad tým zamyslieť počas čítania môjho zamyslenia o veciach a osobách, ktoré beriem ako najväčšie šťastie v mojom živote.

Rodina

Prvá a taktiež tá najdôležitejšia vec v mojom živote - rodina. Rodina vás podporuje, miluje vás a chce pre vás to najlepšie... Ale ak mám povedať pravdu, niekedy sa mi to tak nezdá a samozrejme ani vám. Je to ale úplne v poriadku. Niekedy nemusí byť príjemné, ak vás napríklad mamka núti učiť sa a hovorí pri tom: „ Je to pre tvoje dobro.“ Alebo: „ Myslím na tvoju budúcnosť.“ Nie, nie je to príjemné. Ale keď vás konečne donúti sa učiť na ten test a vy z neho na druhý deň dostanete jednotku, spomeniete si, že to len vďaka tomu, že vám to nakázala mama. Samozrejme, toto neplatí v každom prípade, niektoré deti sa učia samy bez akéhokoľvek napomínania. Rodina vás podporuje, ako som už vyššie spomínala. Napríklad podporuje vás vo vašich záľubách. Ja som vďaka môjmu ockovi, ktorému za to neskutočne ďakujem, začala s mojím ďalším najväčším šťastím.

Bežecké lyžovanie

Možno sa vám to zdá divné, že mojím najväčším šťastím je práve bežecké lyžovanie, ale áno, je to pre mňa naozaj veľké šťastie. Začala som s ním, keď som mala 9 rokov, vďaka môjmu ocinovi. Áno, priznávam, zo začiatku to nebola taká zábava. Keď som "bežkovala", stále som padala, keď sme boli behať, zaostávala som, keď sme mali šprinty, bola som medzi poslednými. Áno, mala som niekoľko chvíľ, keď som bežky chcela šmariť o zem, keď som chcela z toho tréningu jednoducho odísť, keď som chcela povedať trénerovi, že na to kašlem, že na to nemám, že ma to nebaví. Začiatky sú skrátka také. Ale približne pred rokom som si povedala, že „zamakám“, že nechcem skončiť na pretekoch medzi poslednými, a že sa chcem nejako prebojovať do prvej pätnástky. Samozrejme ma to stálo veľa síl a mala som chvíle, keď som napríklad 2 týždne netrénovala, čo boli, bohužiaľ, veľké straty. Ale ja som si to neuvedomovala. Chcela som len, aby sa tréning skončil, ale ten malý nepríjemný hlások v hlave mi stále pripomínal, že chcem byť v prvej pätnástke. Ten hlások ma štvál, a tak som pokračovala v tréningu a snažila som sa prestať vymeškávať tréningy. Ani som sa nenazdala a bola zima. Samozrejme, že kvôli COVID-19 sa

nekonali preteky. Ale dvadsiateho a dvadsiateho prvého februára 2021 sa predsa len konali preteky na Látkach. A na moje prekvapenie, v obidvoch dňoch som skončila v prvej desiatke. Samozrejme som si dala predsavzatie, že tento rok budem atakovať prvú pätku a tentokrát naozaj „zamacám“.

Kamaráti

Posledná vec, ktorú vnímam ako moje najväčšie šťastie, sú práve kamaráti. Je jedno či sú to kamaráti zo školy, susedia alebo štvornohí a chlpatí. Kamaráti sú, podobne ako rodina, v mojom živote veľmi dôležití. Tie zážitky a momenty s nimi mi nenahradí nič. Viac o kamarátoch už nenapíšem, lebo každý, kto má kamaráta vie, čo myslím.

Každý má iné najväčšie šťastie, pre niekoho je to rodina, pre iného kamaráti a niekto ako ja, sa nevie rozhodnúť. Všetkým by som chcela týmto odkázať, aby si vážili osoby a veci, ktoré v živote máte. Môže sa totiž stať, že ich stratíte a budete ľutovať, že ste s nimi nestrávili viac času.